

ĎALŠIA LEKCIA Z UČENÍCTVA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Mat 14,22-33; Mar 4,36-41; 6,51.52; Luk 8,25; 24,37; Ján 6,19

ZÁKLADNÝ VERŠ

Ale Ježiš sa im hneď ozval: Vzmúžte sa! Ja som! Nebojte sa! (Mat 14,27)

Ježiš si vyvolil svojich učeníkov, aby s ním mali spoločenstvo a mohli sa od neho učiť. Zrejme neboli takí vnímaví a chápaví, ako by človek čakal. Ale takí sme asi všetci. Niektorí z nás sa už k Bohu hlásia niekoľko rokov (možno desaťročí) a ešte stále celkom nechápu, čo je podstatou učeníctva. To, čo platí vo svete prírody, platí aj v duchovnom svete. Pre život je nevyhnutný každodenný rast. Čo robíš, aby si ako Ježišov učeník rástol? V tejto úlohe sa pozrieme na ďalšie príklady z Božieho slova, ktoré nám pomôžu pochopiť, čo znamená byť učeníkom Ježiša Krista.

TÝŽDEŇ V SKRATKE

Prečo boli Ježišovi učeníci tak často plní obáv? Čo sa môžeme naučiť z Ježišovho varovania pred kvasom farizejov? Ako reaguješ na ľudí, ktorí svoje srdcia zámerne zatvárajú pred tvojím svedectvom?

NA MORI — I. ČASŤ

V čase udalostí opísaných v Mar 4 učeníci boli už nejaký čas s Ježišom. Ako veľa sa už museli naučiť pri Majstrových nohách!

? Prečítaj si Mar 4,36-41. Čo je zvláštne na reakcii učeníkov? (v. 38) V čom je naša reakcia podobná, keď prežívame obavy my?

Lahko sa môže stať, že urobíme to isté. Keď prídu ťažkosti a problémy, rozmýšľame, či sa vôbec Boh o nás stará. Iróniou je, že Ježiš je celý čas s nami. Bol to on, kto im povedal, aby vzali loď a preplavili sa na druhú stranu. Búrka ho neprekvapila a neprevapia ho ani naše skúšky.

? Čo by mohla znamenať skutočnosť, že Ježiša nezobudila búrka, ale učeníci?

Všimnite si, že v celom príbehu prežívajú učeníci obavy. Najprv majú strach z búrky, keď sa však skončí, boja sa Ježiša. Prejav jeho moci bol veľkolepý. Človek by si myslel, že po toľkom čase strávenom s Ježišom by mali vedieť, že sa ho nemusia báť. Naopak, Ježišova moc by pre nich mala byť zdrojom nádeje a útechy. Ved' teraz mohli spoznať charakter Toho, ktorý má všetku moc. Príbeh naznačuje, že učeníci sa museli ešte veľa učiť, čo to znamená byť Kristovým učeníkom.

? V akých súvislostiach si naposledy premýšľal, či sa Boh o teba stará a či sa zaujíma o tvoje trápenie? Čo si sa z takýchto situácií naučil?

NA MORI – 2. ČASŤ

Ak sa nad tým zamyslíme, more je vhodné miesto na školu učeníctva. Aj keď sme ako ľudia vo všetkom úplne závislí od Boha (Jób 12,10; Dan 5,23; Sk 17,28), v rozbúrenom živle sa na to príliš zabudnúť nedá. Azda to je dôvod, prečo sa Pán rozhodol práve na mori dať svojim učeníkom niekoľko lekcií o viere – kľúčovom predpoklade na úspešné učeníctvo.

Po úspešnej misijnej ceste (Mar 6,6-13), nasýtení päť tisíc ľudí a ich prvom stretnutí na jazere, to učeníci konečne mali pochopiť. Večer sa po zázračnom nasýtení na jazere strhla ďalšia búrka. Tentoraz s nimi Ježiš na lodi nebol.

❓ Prečítaj si Mat 14,22-33 a Mar 6,45-52. Aké chyby učeníci urobili?

Hoci jeden zo záznamov nespomína Petra chodiaceho po vode, oba chcú zdôrazniť, že na svedkov tejto udalosti to urobilo poriadny dojem. Niektorí otvorene nazvali Ježiša Božím Synom. Marek píše, že boli ohromení tým, čo zažili. Ježiš nielen ukázal, že ho poslúcha príroda, ale mal dokonca moc kráčať po vode! Boli svedkami takého prejavu Božej moci, aký videlo len málo ľudí.

❓ Čo chcel asi Marek zdôrazniť o viere a dôvere? (Mar 6,51.52) Aké poučenie si z tohto príehu môžeme vziať pre seba?

KVAS FARIZEJOV

❓ Prečítaj si Mat 16,1-12 a potom odpovedz na nasledujúce otázky:

1. Z čoho je vidieť, že vodcovia národa, ktorí prišli k Ježišovi, nemysleli svoju prosbu úprimne? Čo zlé je na ich žiadosti o znamenie z neba? Nie sú vari v Biblii zmienky o rôznych znameniach časté? Aké poučenie by sme si mali z tohto príbehu vziať? Pozri aj predchádzajúce kapitoly u Matúša a tiež Luk 16,19-31.
2. Pozorne si prečítaj Ježišove slová adresované farizejom a sadukajom. Aký princíp sa skrýva v konkrétnej výstrahe v Mat 23,23?
3. Prečítaj si, čo Ježiš povedal učeníkom. (Mat 16,8-11) Čo im pripomína? Prečo sa aj nám stáva, že zabúdame na veľké veci, ktoré Boh robí pred našimi očami?

Aký kontrast medzi *Chlebom života* a *kvasom farizejov a sadukajov*! A predsa, ako ľahko sa môže stať, že si ich zameníme. Všetci učenici Ježiša Krista si musia dávať pozor na to, že viera, nasledovanie tradícií alebo obrana vierouky neznamená vždy to isté, čo byť Kristovým učeníkom. Ako ľahko sa môže stať, že sa uspokojíme s tým, v čo veríme alebo ako svoju vieru praktizujeme a dovolíme, aby sa tieto veci stali cieľom samy osebe, nie prostriedkom k cieľu! Cieľom je byť verným učeníkom Ježiša Krista, konať jeho vôľu a zjavovať svetu jeho charakter a lásku.

O STRACHU

V láske nieto strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach... (1 Ján 4,18)

Možno ste si pri štúdiu tejto úlohy všimli, ako často sa učenici báli. V evanjeliách pozorujeme učeníkov v rôznych situáciách. Z času na čas Biblia zaznamenáva, že mali strach.

- ?** Čo bolo v nasledujúcich situáciách dôvodom, že sa učenici báli?
 Čo sa môžeme naučiť z ich skúsenosti? Mat 14,27; 17,6.7; Mar 10,32;
 Luk 8,25; 24,37; Ján 6,19

- ?** Prečítaj si Mar 9,30-32. Čoho sa učenici báli? Prečo? Aké dôležité poučenie si môžeme vziať z ich príkladu?

V tomto prípade je smutné to, že sa báli niečoho, čo im dávalo najväčšiu nádej, akú mohli mať – spasenie v zmierujúcej smrti Ježiša Krista za nás. Mali strach z toho, čomu nerozumeli. Báli sa toho, čo nechceli počuť. Keby pochopili, o čom je kríž, nemali by strach. Ich nevedomosť ich držala v strachu.

Ako učenici a nasledovníci Ježiša Krista máme mať najmenší strach zo všetkých ľudí. Ten istý Ježiš, ktorý dokázal chodiť v búrke po vode, ktorý mal moc uzdraviť porazeného, ktorý vedel nasýtiť päť tisíc ľudí niekoľkými bochníkmi chleba, je ten istý Ježiš, ktorý zjavil svoju lásku k nám vlastnou smrťou na kríži – namiesto nás. Áno, hriech je skutočný, satan je skutočný, dokonca aj peklo bude skutočné. Potrebujeme si dávať pozor na nebezpečenstvá, ktoré ohrozujú našu dušu. (Mat 10,28) Kým však ako učenici budeme lipnúť na realite Božej lásky, ako nám bola zjavená v Kristovi, mali by sme sa naučiť žiť v nádeji a úteche Božej úžasnej lásky k nám a milosti voči nám.

UČENÍCTVO A SVEDECTVO

„Chcem, aby bol ateizmus pravdou. Znepokojuje ma, že niektorí z najinteligentnejších a dobre informovaných ľudí, ktorých poznám, sú veriaci. Nejde tu len o to, že ja v Boha neverím a dúfam, prirodzene, že sa vo svojom presvedčení nemýlim. Ide tu o to, že dúfam, že nijaký Boh neexistuje! Ja nechcem, aby nejaký Boh bol. Nechcem, aby bol taký vesmír.“ (Thomas Nagel)

? Aký postoj by si ako učeník zaujal k človeku, ktorý toto napísal? Ktoré biblické verše ti prichádzajú na myseľ, keď o ňom rozmýšľaš? Napíš si ich.

? Verše, ktoré si si vypísal, si ešte raz prečítaj. Aká myšlienka z nich vyplýva? Sú tvoje verše o zľutovaní, súde, ľútosti alebo odplate? Alebo o niečom inom? Čo ti tvoja odpoveď hovorí o tebe samom?

Neoddeliteľnou súčasťou toho, čo znamená byť učeníkom, je samozrejme svedectvo. Vo všetkých evanjeliách vidíme, ako Ježiš pripravuje svojich učeníkov na to, aby iných privádzali k spaseniu. Niektorí ľudia uveria celkom ochotne. Iní, ako sa zdá, sú rozhodnutí za každú cenu Ježiša odmietajú.

Keď ako učeníci prinášame svedectvo o Ježišovi, stretneme sa s rôznymi typmi ľudí. Možno aj s takými, akým je autor uvedeného citátu. Ako na týchto ľudí zareagujeme? Hnevom? Láskou? Alebo nás bude trápiť pocit vlastného zlyhania?

? Čo z Ježišovho života a učenia nám ako učeníkom pomáha správne sa zachovať voči tým, ktorí sú rozhodnutí zatvoriť dvere svojho srdca a mysle? Kedy – ak vôbec niekedy – sa končí naša zodpovednosť voči nim?

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

V knihe *Túžba vekov* si prečítaj kapitoly „Mlč a utíš sa!“ (TV 229-235; DA 333-341), Noc na jazere (TV 258-262; DA 377-382), V tóni kríža, Premenenie (TV 286-296; DA 410-425), Cesta do Emauz (TV 556-559; DA 795-801); v knihe *Kristove podobenstvá* text na strane 22 (COL 40) a v knihe *Veľký spor vekov* na stranách 253-255 (GC 349.350).

„Aj keď bol Peter dlho s Majstrom, o pláne spasenia mal veľmi nedokonalú predstavu. Netúžil vidieť kríž v Kristovom diele. No len v kríži je život a nádej pre umierajúce ľudstvo.“ (E. G. Whiteová, RaH 7.4.1891)

„Božie deti nemajú byť ovplyvnené pocitmi a emóciami. Keď kolísajú medzi nádejou a strachom, Krista bolí srdce, pretože im dal neklamný dôkaz svojej lásky. Chce, aby boli založení, posilnení a pevní v najsvätejšej viere. Chce, aby konali dielo, ktoré im zveril. Tak budú ich srdcia v jeho rukách ako posvätné harfy, ktorých každý akord bude vysielat' chválu a vďaku Tomu, ktorého Boh poslal, aby odňal hriech tohto sveta.“ (TM 518.519)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Z čoho máš strach? Ako sa naučiť prekonať ho? Z ktorých vecí by sme mali (mohli) mať strach? Uvažujte o tom v triede sobotnej školy.
2. Ako sa môžeme stať modernými farizejmi a sadukajmi? Prečo sa to môže stať ľahšie, než si myslíme? Prejavujú sa v cirkvi takéto postoje aj dnes? V čom? Aké kroky musí človek podniknúť, aby sa z učeníka stal farizej? Je to ľahšie ako naopak – z farizeja učeník?
3. Ako by si definoval kvas farizejov a sadukajov v dnešnej cirkvi?
4. Uvažujte o slovách muža, ktorého citát je uvedený v časti na štvrtok. Akým spôsobom prejavujeme podobné postoje, aj keď sme kresťania? Týka sa to našej viery alebo učenia, že zavrieme dvere svojej mysle preto, že im jednoducho nechceme veriť? Môže byť dôvodom, prečo sa tak ťažko učíme od Ježiša, naša neochota učiť sa?